

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 17-09-2018
Enhed: JURA
Sagsbeh.: DEPPKH
Sagsnr.: 1806650
Dok. nr.: 687547

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 22. august 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 1305 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 1305:

”Ministeren bedes oplyse, hvilke økonomiske omkostninger indførelsen af gebyret på tolkebistand har i forhold til regionernes administrative udgifter til følgende: identificering af gruppen af personer der er omfattet af gebyret, generel dokumentation samt opkrævning af gebyret?”

Svar:

Fremmedsprogstolkning i sundhedsvæsenet udgør en betydelig udgift for det offentlige hvert eneste år, og de seneste tal fra Danske Regioner viser, at udgifterne til tolkebistand i 2017 udgjorde ca. 170 mio. kr.

Det er ikke rimeligt, at det offentlige skal bruge så stort et beløb på at betale for tolkebistand til udlændinge, der har haft bopæl i Danmark i flere år. Derfor har et bredt flertal i Folketinget indført krav om, at personer, der har været bosat i Danmark i mere end 3 år, skal betale et gebyr for tolkebistand, som er nødvendig for de pågældendes behandling hos lægen og på sygehuset.

For regeringen har det afgørende argument for lovændringen været at øge incitamentet til at lære dansk for udlændinge, der er bosat i Danmark. Hvis man som udlænding behersker det danske sprog, vil integrationen i det danske samfund blive nemmere, og det vil være til gavn for den enkelte og for samfundet som helhed.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget L 213 om egenbetaling for tolkebistand, forventes det, at lovændringen vil indebære et samlet provenu for det offentlige på ca. 1,2 mio. kr. i 2018 og ca. 2,4 mio. kr. årligt i 2019 og frem. Det forventes derudover, at lovforslaget i begrænset omfang vil have administrative konsekvenser for det offentlige, idet regionsrådene fremover som udgangspunkt vil skulle opkræve gebyr for tolkebistand ydet til patienter, som har været bosat i landet i mere end 3 år.

Beregningen af de økonomiske konsekvenser for det offentlige er foretaget på baggrund af de anslåede økonomiske konsekvenser ved afskaffelsen af gebyrordningen i 2011. Beregningen er således forbundet med en relativt stor usikkerhed.

Jeg forventer desuden, at regionerne vil administrere ordningen enkelt, ubureaukratisk og inden for lovens rammer.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Patrick Kofod Holm